

РЕЗУЛЬТАТИ ВІТРЕКТОМІЇ НА ОЧАХ З ВІДСУТНІСТЮ СВІТЛОВІДЧУТТЯ ВНАСЛІДОК МЕХАНІЧНОЇ ТРАВМИ ОКА

**Ульянова Н. А., Сідак-Петрецька О. С., Бондар Н. І.,
Курилюк А.М.**

*ДУ «Інститут очних хвороб і тканинної терапії
ім. В.П. Філатова НАМН України», Одеса, Україна*

Актуальність. Частка очей з відсутністю здатності відчувати світло при важкій травмі очного яблука по даним різних авторів становить від 6 до 22%. Відсутність світловідчуття при механічній травмі ока з не є ознакою постійної втрати зору чи підставою для відмови у реконструктивній хірургії, або взагалі показом для проведення енуклеації. Загальновідомо, що при інтенсивних крововиливах в скловидне тіло, при помутнінні рогівки та кришталика при відшаруванні сітківки та судинної оболонки внаслідок травми у пацієнтів може не визначатись світловідчуття. Натомість усунення цих патологічних станів може покращити як світловідчуття, так і забезпечити формений зір.

Мета. Вивчити функціональні та анатомічні результати вітректомії на очах з відсутністю світловідчуття внаслідок механічної травми ока.

Матеріали та методи. Під спостереженням знаходились 11 хворих (12 очей) з важкою механічною травмою ока з відсутнім світловідчуттям. У 7 пацієнтів травма була на єдиному оці. В одному випадку пацієнт мав біокулярну травму з відсутністю світловідчуття на обох очах. Всі хворі мали відшарування сітківки, ціліохоріоїдальне відшарування, гемофтальм. Всім пацієнтам виконували трьохпортову транскліарної вітректомію, видалення задньої гіалоїдної мембрани,

ендолазеркоагуляцію, силіконову тампонаду. Результати лікування оцінювали за критерієм прилягання сітківки та наявністю зорових функцій. Термін спостереження складав 12 міс.

Результати. В результаті проведеного хірургічного лікування у всіх пацієнтів встановлено прилягання сітківки, в 45,5 % випадків вдалось отримати світловідчуття, причому, майже в половині цих випадків з правильною проекцією світла. Спостереження протягом 12 міс показало збереження досягнутого анатомічного та функціонального результату на очах, які отримали можливість до світловідчуття після проведеної хірургії. Понад 70 % очей, на яких зорові функції не відновились протягом року зберігали отримані анатомічні результати. В одному випадку у пацієнта розвинулась субатрофія очного яблука внаслідок важкого ураження цилиарного тіла та стійкого синдрому гіпотонії.

Висновок. Отримані результати свідчать про доцільність та ефективність проведення вітректомії на травмованих очах з відсутністю світловідчуття не тільки задля збереження ока як органу та відновлення нормального положення сітківки, а й для покращення функцій, зокрема, відновлення світловідчуття як в ранньому, так і у віддаленому періоді.